

Diamantstein Zsuzsa

Ez a kép rólam készült 1922. december 17-én, pont egy fél éves voltam. A kép Lónya-telepen készült, ahol abban az időben laktunk. Ott volt a fűrészgyár, amit édesapám, Riegelhaupt Fülöp vezetett. Együtt vagyok a szoptatós dajkámmal. A képet, úgy látom, hogy édesanyám ajándékba küldte Giza néninek, ez a nagymamám, Mittelman Árminné Weisz Sarolta testvére volt. Ez a Giza néni arról volt híres, hogy élt, azt hiszem, 101 évet, az 1930-as években költözött le az özvegyasszony lányával a másik lányához, aki Bukarestben volt férjénél. Ez a meséje a képnek. Én itt születtem Marosvásárhelyen, 1922. június 17-én, de Lónyán laktunk, Petrozsény környékén, a

Zsil-völgyben (Valea Jiului románul). Amíg az édesapám élt, arra emlékszem, hogy nagyon szép lakásunk volt, négy szoba, fürdőszoba, terasz. Amikor meghalt 1928-ban, anyuka hazaköltözött a nagyapához [Maros]Vásárhelyre. Édesanyám nem tudott táplálni, és még nem léteztek abban az időben tápszerek, úgyhogy szoptatós dajkám volt. Közben nagymama felfedezte [Maros]Vásárhelyen, hogy létezik tápszer, valami svájci, a Nestlé nevű tápszer, amelyik abban az időben kezdődött, és küldött édesanyámnak, hogy próbálja ki, hogy azzal kezdjen etetni, mert borzasztó sokat éheztem, sokat bőgtem, mert nem volt mit ennem, akkor csak szoptatással nevelték a bábákat. Később egy Gréte nevű nevelőnőm volt, aki egy szászsebesi lány volt, és nálunk volt egészen, amíg iskolába kezdtem járni. Tőle tanultam németül.